

Sv. Alberta draudzes ziņas

2010. gada Gavēnis * Nr. 31

Dārgie brāļi un māsas!

Padalīšos ar pāvesta Benedikta XVI vēstījumu Lielajam Gavēnim. Pāvests aicina mūs šajā laikā apzināties ticības patiesību, citējot svēto apustuļi Pāvilu: *Dieva taisnīgums ir atklājies caur ticību uz Jēzu Kristu.*

Pāvests sākumā mūs aicina padziļināt „taisnīguma” jēdziena nozīmi, ko pagātnē atklāj doma „katram dot savu – *dare cuique suam*”. Šis klasiskais izteiciens

nepaskaidro, kas ir šis „savs”, kas būtu katram jānodrošina un kas cilvēkam ir vislielākā nepieciešamība, ko nevar viņam nodrošināt ar likumu. Tāpēc pāvests turpina pārdomas: *Lai būdētu patiesi piepildītu dzīvi, tam ir nepieciešams kaut kas daudz dziļāks, kas var tikt vienīgi dāvināts: varam teikt, ka cilvēks dzīvo no tās mīlestības, kuru spēj dāvēt vienīgi Dievs, kurš ir radījis viņu pēc sava tēla un līdzības. Ar to mums pāvests Benedikts XVI vēlas teikt, lai mēs pieņemam sevī Dieva mīlestību un klātbūtni, kas atbilst mūsu visdziļākajām vēlmēm. Ja, skatoties uz mūsu dzīvi, mūsos rodas šaubas, ka to nav viegli izpildīt, Pāvests sniedz arī atbildi: *No kaurienes rodas netaisnīgums? Un atbild citējot evaņģēlistu Marku: „Nekas neseiet cilvēkā no ārpuses tāds, kas varētu viņu padarīt nešķāstu; bet cilvēku nešķāstu padara tas, kas no viņa iziet... Kas iziet no cilvēka, tas cilvēku padara nešķāstu. Jo no iekšienes, no cilvēka sirds, iziet ļaunas**

domas" (Mk 7,14-15.20-21). Tas ir pastāvīgs cilvēka kārdinājums: melnēt ļaunuma sākotni ārējos iemeslos. Šāds domāšanas veids – brīdina Jēzus – ir naivs un tuvre-dzīgs. Netaisnīgumam – ļaunuma auglim nav vienīgi ārējas saknes; tā sākotne ir cilvēka sirdī, kurā rodami noslēpumainas vienošanās ar ļauno iedīgļi Ādams un Ieva, Sātana melu pavedināti, pretēji dievišķajai pavēlei nobaudīdami noslēpumaino augli, palcaušānās uz Mīlestību loģiku aizvieto ar neuzticības un sāncensības loģiku; saņemšanas, uzticīgas gaidīšanas no Otra loģikas vietā liek bailīgas sagrābšanas un rīcības pēc paša prāta loģiku (sal. Rom 3,1-6), beigās iegūstot nemiera un nedrošības sajūtu.

Kā lai cilvēks spēj atbrīvoties no šiem egoistiskajiem spaidiem un atvērties mīlestībai – jautā pāvests un atbild: „...lai cilvēks sevī nestu taisnīguma tikumu - Sedaqah Pats vārds, sedaqah, ar kuru ebreju valodā apzīmē taisnīguma tikumu, nozīmē, no vienas puses, pilnīgu Dieva gribas pieņemšanu; no otras — vienlīdzību attiecībā ar tuvāko (sal. Izc 20,12-17). Dievs ir uzmanīgs pret nabaģa saucienu un kā atbildi prasa tikt uzklausītam, prasa taisnīgumu attiecībā uz nabaģu, svešinieku, vergu. Lai nonāktu līdz taisnīgumam ir nepieciešams iziet no paš-

pietiekamības ilūzijas. Kristīgā vēsts atbild apstiprinoši uz cilvēka slāpēm pēc taisnīguma, kā to atzīmē apustulis Pāvils Vēstulē romiešiem: „Tagad ir atklājies Dieva taisnīgums, neatkarīgi no Likuma.. caur ticību uz Jēzu Kristu šis Dieva taisnīgums ir visiem, kas tic. Jo te nav nekādas izšķirības: visi ir sagrēkojuši un visiem pietrūkst Dieva godības, bet attaisnoti visi tiek par velti, no Viņa žēlastības, pateicoties atpestīšanai, kas ir Kristū Jēzū, kuru Dievs ir nolīcis par grēka izpircēju caur ticību un ar Viņa asinīm” (Rom 3,21-25).

Pāvests Benedikts XVI jautā: kāds tad ir Kristus taisnīgums? Un atbild:... „Pāri pār visu tas ir taisnīgums, kas nāk no žēlastības, kurā ne jau cilvēks ir tas, kurš vērs par labu, dziedina sevi un citus. Fakts, ka „izpirkšana” notiek ar Jēzus „asinīm”, nozīmē, ka tie nav cilvēka upuri, kas viņu atbrīvo no vainu smaguma, bet gan Dieva mīlestības žests, Dieva, kurš atveras pilnīgi, uzņemot sevī cilvēkam uzlikto „lāstu”, lai apmainā dāvātu „svētību”, kas Dievam pienākas (sal. Gal 3,13-14). Krusta taisnīguma priekšā cilvēks var sacelties, jo tas atklāj, ka cilvēks nav pašpietiekama būtne; būt pašam par sevi - tam ir vajadzīgs Otrs. Atgriezties pie Kristus, ticēt Eванģēlijam būtībā nozīmē šo: iziet no pašpietiekamības ilūzijas, lai at-

klātu un pieņemtū paša vajadzību – vajadzību pēc citiem un pēc Dieva, pēc Viņa piedošanas un draudzības”.

Novēlu lai šie Pāvesta vārdi

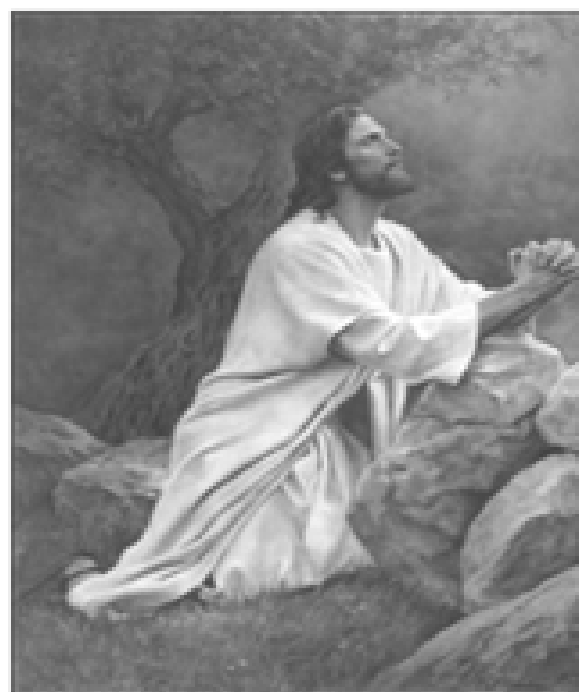
Neizdevīgais simbols

Karnevālu laiks ir beidzies, ir apklusušas ballītes un tusiņi. Sākot ar šodienu Baznīca mums saka: „Puteklis tu esi un par putekli pārvērties”, un kaisa uz galvas pelnus. Varbūt arī Tu esi viens no tiem, kas svētā miera labad iet uz baznīcu, patiesībā nezinot, kāpēc uz turieni dodas. Jo patiesībā tas taču ir tāds divains rīts, kas atgādina viduslaikus, bet ir taču 21. gadsimts. Droši vien mānticības un pūšļošanas laikmetā cilvēki saskatīja tajā kaut kādu vērtību, bet ko tas īsti nozīmē mūsdienās? Kā gan mūsdieniem cilvēku, kuram ir tik plašas zināšanas un iespaidīgi tehnikas un zinātnes atklājumi, var identificēt ar pelniem? Vai tas nav pārāk pazemojoši un pesimistiski?

Pelni ir ļoti intriģējoša zīme. Mūsu ķermeņi pārņem trīsas, jo pelni atgādina, ka būs jānomirst, tie liecina par nenovēršamo nāvi, par cilvēka miesas trauslumu. Ne reizi vien gribētos izmainīt šā rīta jēgu. Bet... Paskaties uz savu dzīvi! Vai tad tā vienmēr ir karnevāla idille? Vai nesaskati savu niecību ikdienas rutīnā, piedzīvojot vilša-

un Lielā Gavēņa laiks jums visi em kļūst par patiesas atgriešanās un dziļākas Kristus noslēpuma iepazīšanas laiku.

I. Krišjānis Damberts OFMCap

nos, ar ko sastopies it visur, – attiecībās ar tuviniekiem, paziņām, arī draugiem, darba bezjēdzībā un monotonijā, ciešanās, bailēs un vājībās? Šo patiesību tu dzirdēsi nepārtraukti visas dzīves garumā – ne tikai rīta laikā baznīcā.

Bet nebaidies – pelni, kas uzkaisīti uz tavas galvas, (vai krusta zīme uz tavas pieres) parāda, ka esi ne tikai nāves, bet arī pestīšanas cilvēks. Dievs nav atstājis tevi vienu. Viņš arī Sevi apbēra ar pelniem, kļuva par cilvēku, kurš bija līdzīgs ikvienam no mums. Viņš nokrita uz Savas sejas pie zemes,

un zeme uzsūca Viņa asaras un asinis. Kristus tevi neatbrīvoja no miesas un pīšļiem, bet gan caur miesu un pīšļiem. Tieši šo patiesību Baznīca vēlas tev šodien atgā-

dināt. Neapstājies pie Pelnu trešdienas, bet paskaties uz Lielo Piektdienu un Augšāmcelšanos, tad sapratīsi šo „dīvaino” ritu.

m. Marika

Trīskāršā Jēzus kārdināšana tuksnesī un mūsu kārdinājumi.

„Tev būs pielūgt Kungu, savu Dievu, un Viņam vienam kalpot”

(Mt 4, 10)

Jēzus uzturas tuksnesī 40 dienas un tiek kārdināts. Izraēļa tauta uzturējās tuksnesī 40 gadus un arī tika kārdināta. Jēzus 3 kārdinājumi ir tādi paši, kādus piedzīvoja Izraēlis tuksnesī, un arī tādi paši, ar kādiem sastopas katrs cilvēks, katrs no mums. Šie trīs kārdinājumi ir: maizes kārdinājums, brīnumu kārdinājums un elku kārdinājums.

Pirmais kārdinājums ir nauda, lai nodrošinātu sev maizi – vispirms ir jāēd un jāpelna, lai būtu nauda, jo tas nozīmē dzīvot. Pārējais nav svarīgi.

Otrais kārdinājums ir brīnumu pieprasīšana, savas realitātes nepieņemšana, tā, ko šodien piedzīvojam, nepieņemšana. Tas ir mūsu kārdinājums – visu zināt un valdīt pār visu. Savā zemapziņā mēs gribam būt pāri visam.

Trešais kārdinājums ir elki. Ja Dievs neatrisina mūsu problēmas, tad vērsamies pie zināšanām, psiholoģijas, medicīnas, psihotera-

pijas, elkiem, pie jebkā.

Šo kārdinājumu priekšā mēs, un arī Izraēļa tauta, neesam izturējuši, esam pakrituši un esam zaimojuši Dievu, godinot ļaunos garus. Vienīgi Jēzus šo kārdinājumu priekšā nav pakritis, ir tos uzvarējis. Tāpēc, ja Kristus dzīvo mūsos, mēs nekrītam, Viņš dod mums iespēju realizēt sevi saskaņā ar Dieva plānu, dod iespēju nesaucēties pret Dievu. Ja Kristus mūsos dzīvo, mēs varēsim iet pa tiem ceļiem, pa kuriem grib mūs vadīt Dievs.

Dieva Dēls atnāca, „lai izvīci-

nātu velna darbus” (1 Jņ 3, 8). Bet no visiem velna darbiem vissmagākās sekas ir bijušas „melīgajai vilināšanai, kas pavedināja cilvēku nepaklausīt Dievam” (Katoliskās Baznīcas Katehisms, 394). Nepaklausot Dievam cilvēks izvairās no Dieva autoritātes, Viņa dzīvības, mīlestības un gaismas spēka un pakļaujas tumsības gara ietekmei. Pirmais bauslis, aizliedzot godināt citus dievus, kā tikai vienīgo Kungu, aizliedz gan mānticību kā perversu pārspilējumu reliģijā, gan bezdievību, kas rodas tad, kad trūkst reliģijas tikuma (sal. KBK, 2110).

„Mānticība ir novirze no kulta, kuru mēs veltījam patiesajam Dievam. Tā izpaužas elkdievībā, kā arī dažādās zilēšanas un maģijas formās” (KBK, 2138). Mānticībā mēs varam ieslīgt arī godinot patieso Dievu likumīgās un nepieciešamās izpausmēs un formās, ja tām piešķiram maģisku nozīmi, piemēram, pieņemam, ka lūgšanas un sakramentālās zīmes ir iedarbīgas tikai ar savu ārējo izpausmi vien, bez iekšējās nostājas (sal. KBK, 2111).

„Elkdievība ir tad, kad dievišķojam jebko, kas nav Dievs. Tā rodas brīdī, kad cilvēks Dieva vietā godina un ciena kādu radību, vai tā būtu „dievība” vai velns (kā, piemēram, sātānisma gadījumā), vai vara, baudkāre, dzimta, senči,

valsts, nauda vai kas cits. (...) Daudz jo daudz mocekļu mira, lai nebūtu jāpielūdz „Zvērs”, atsakoties pat izlikties, ka piedalās šajā kultā” (KBK, 2113). Elkdievība ir visi pagānisma viltus kultī, tradicionālo vai antīko reliģiju dievības, sātānisms, Lucifera paaugstināšana.

„Atmetamas ir visas zilēšanas formas: vēšanās pie sātāna vai dēmoniņiem, mirušo garu izsaukšana, kā arī citi paņēmiņi, kas it kā „atklāj” nākotni. Pie šīm atmetamajām formām pieder horoskopu pētīšana, astroloģija, hiro-mantija, zīmju tulkošana un buršana, gaišredzības fenomeni, palīdzības meklēšana pie īpašiem starpniekiem (mēdijiem).

Smagi pārkāpumi pret reliģijas tikumu ir visi maģijas un burvestību paņēmiņi, ar kuriem it kā varot „savaldīt” okultos spēkus, lai tos pakļautu sev un ar to palīdzību iegūtu pārdabisku varu pār savu tuvāko, kaut arī tas būtu darīts nolūkā atjaunot viņa veselību” (KBK, 2117). Nepieņemama ir amuletu nēsāšana. Baznīca brīdina atturēties no spiritisma, jo tas ir bieži saistīts ar zilēšanu vai maģiju.

Liels Gavēnis ir atgriešanās laiks. Pārdomājot savu dzīvi, īpaši pirmā Dieva baušļa gaismā, pievērsīsim uzmanību konkrētām lietām mūsu dzīvē, izvērtējot savu

ricību un domāšanu. Jo tieši kritiskās domas trūkuma dēļ mēs, vadoties pēc sabiedrībā izplatītām idejām, iespējams esam ļāvuši tām iekļūt mūsu zemapziņā, un tās ir kļuvušas par mūsu pasaules uzskatu. Jēzus mūs aicina garīgajā cīņā,

bet Viņš dod arī spēku uzvarēt, esot vienotiem ar Viņu. Gavēņa laikā mēs tiekam aicināti dziļāk iepazīt un nostiprināt savu ticību un uzticēšanos vienīgajam Dievam.

br. Aldis Ziemeļis OFM Cap

Pavasara laiks

Vai tu kādreiz esi domājis, no kurienes ir cēlies termins „Lielais Gavēnis”? Mums spontāni tas saistās ar stingru, drūmu un bēdīgu laiku. Bet angļu valodā, lai apzīmētu Lielo Gavēni, lieto vārdu „Lent”. Šis vārds ir cēlies no senās angļu valodas vārda „lencent”, kas

nozīmē pavasara laiku. Fakts, ka Lielais Gavēnis iekrīt ziemas un pavasara pārejā, nav nejaušs. Tam ir ļoti bagāts simbolisks akcents. Kuru no mums nepriecē zaļas zāles un plaukstošu lapu izskats, putnu trelli, vārdu sakot, daba, kas mostas.

Lielajam Gavēnim nevaja-

dzētu arī būt bēdu, skumju un galvas nolaišanas laikam. Baznīcā tas ir atjaunotnes, garīgās rehabilitācijas un atmošanās no miega laiks. Šis laiks var kļūt par dziļa prieka avotu, ja gribi kļūt par nobriedušāku cilvēku. Ja tu meklē garīgu izaugsmi, tad Lielais Gavēnis ir tam ļoti piemērots laiks. Bet, lai labi to izmantotu, tev vajag apstāties un ieskatīties sevī. Varbūt tu sevī ieraudzīsi daudz ļaunu paradumu, vājību un nespēku, taču nenolaid rokas. Ja ieraudzīsi savā dzīvē haosu un sajukumu, nebaidies. Jēzus Kristus neatnāca pie pareizajiem, lai viņus paslavētu, bet atnāca pie tevis, kas tik bieži esi savu grēku nospiests un trausls, bet vienlaicīgi tāds, kas ilgojas pēc laimīgas dzīves. Šajā laikā Viņš ir ļoti dāsns savās žēlastībās. Jēzus priecājas, kad cilvēks mostas no letargiskā miega un ruftinas. Tāpēc Lielais Gavēnis ir arī iemesls priekam, kas bieži dzimst sēpēs un cīņās.

Ko Baznīca piedāvā Lielajā Gavēnī kā izaugsmes līdzekli?

Vispirms jau lūgšanai ierādīt vietu tavas dzīves centrā; dalīties ar visiem, nevis paturēt visu priekš sevi. Tas ir tavu parašumu mainīgu Gavēnis. Tas viss tāpēc, lai tu nebūtu sarūdzis, bet gan priecātos par

dzīvi, nevis tikai majestātiski to paciestu. Dievs vēlas mūs vienmēr apdāvināt, bet mēs Viņa dāvanas neesam gatavi pieņemt.

Dariusz Piórkowski SJ no poļu valodas tulkoja m. Marika

Kas neatzīst Baznīcu, tas neatzīst Kristu!

Mīli Svētos Rakstus un Baznīcas Magistērija mācību

Dievmāte parādās Bruno Kornakkioli turot uz savas sirds Svētos Rakstus. „Kāpēc Dievmāte parādījās ar Bībeli?” – pēc gadiem rakstīja Bruno. „Tādēļ, ka es uz šo vietu ierados ar protestantu Bībeli, lai tajā atrastu argumentus katoļu ticības dogmu apstrīdēšanai. Savu runu sāku rakstīt ar vārdiem: „Marija nav Jaunava, nav Bezvainīgi Ieņemta un nav Debesīs uzņemta.” Dievmāte man pateica, ka mani uzskati par Viņu ir nepareizi. Parādīja man Bībeli un pateica, ka tur atrodas viss, ko par Viņu māca katoļu Baznīca.” Kornakkioli saprata: ja atņemt patiesību, ka Marija ir Dieva Māte, Bezvainīgi Ieņemta, vienmēr Jaunava, Debesīs uzņemta, tad nevar ieiet Atklāsmes pilnībā, nevar pilnībā saprast Atpestīšanu, kuru veica Viņas Dēls, Dievs – Cilvēks, Jēzus Kristus. Jaunava Marija pateica Bruno: „Es esmu tā, kura ir Svētajā Trīsvienībā.” Tas nozīmē, ka Viņas īpašās attiecības, kā cilvēciscai būnei, ar katru no

Svētās Trīsvienības Personām izriet no fakta, ka Viņas miesā Dieva Dēls kļuva par patiesu cilvēku. No ieņemšanas brīža Jaunava Marija visā pilnībā pieder Dievam; ir pilnīgi tīra un brīva no jebkāda grēka sekām un tādēļ var kļūt par Dieva Māti. Dzīves laikā uz zemes Marija izcēlās ar patiesu ticības un Dieva gribas pildīšanas heroismu. Caur savu ticību un līdzciešanu Kristum Viņa Ciešanās un Nāvē Dievmāte kļuva par visu cilvēku Māti žēlastības kārtā. No Viņas absolūtās šķīstības izriet īpašs skaistums un pārdabisks spēks, kurš samīn sātamu.

Dievmāte turēja Svētos Rakstus uz savas sirds, tāpat kā savu Dēlu Jēzu. Šādā veidā Viņa atgādināja mums, cik bezgalīgi dārgi ir Svētie Raksti, jo Dievs tajos dod mums atbildi uz visiem jautājumiem un problēmām. Viņa aicina mūs ikdienā lasīt un medītēt tekstus no Bībeles. Tai pašā laikā Dievmāte apskaidroja Bruno, runājot par pāvestu un Baznīcu, ka Atklāsme neierobežojas tikai Svētajos Rakstos, bet ir iekļauta arī Baznīcas Tradīcijā – tajā visā, kas mutvārdu tradīcijā un Baznīcas Maģistērija doktrīnas patiesību pasludināšanā tika nodots no paaudzes uz paaudzi saskaņā ar Kristus apsolījumu: "Kad atnāks Viņš, Patiesības Gars, viņš jūs ievēdīs katrā patiesībā, jo viņš nerunās pats no sevis, bet runās to, ko dzirdēs, un jums atklās nākamās lietas." (Jņ 16, 13); "Visupirms jums jāsaprot, ka neviens Rakstu pravietojums nav patvaļīgi skaidrojams." (2 Pēt 1, 20). Galīgus Svēto Rakstu skaidrojumus dod tikai Baznīcas Maģistērijs. Pastāv divu veidu avoti, kā piekļūt Atklāsmei. Tie ir Svētie Raksti un Baznīcas Maģistērijs.

Bruno Kornakkioli pameta Baznīcu savas ignorances dēļ – Atklāsmes patiesību nezināšanas dēļ. Tāpat arī šodien daudzi tā iemesla dēļ, ka nepazīst Evaņģēliju un ticības patiesības, pamet Baznīcu un nodod Jēzu, pārejot uz dažādām sektām, citām reliģijām vai dzīvo tā,

it kā Dieva nebūtu. Parastas ignorances dēļ cilvēki pamet vislielāko dārgumu, kas ir piederība Kristum, kurš ir klātesošs katoļu Baznīcā. Tādēļ katoliskās ticības patiesību un Svēto Rakstu nezināšana ir liela vaina. Svētais Tēvs Pījs XII to noformulēja skaidri: „Baznīca baidās tikai no viena ienaidnieka – ignorances, kas ir katoliskās ticības zināšanas trūkums.”

Esiet patiesi atgriezušies

Dievmāte Bruno aicināja uz atgriešanos, kas ir saistīta ar savu grēku atpazīšanu, atmešanu un to neieredzēšanu, ar nožēlu un apņemšanos laboties, kā arī gandarīt par izdarīto ļaunumu. Tādēļ tik svarīga ir regulāra grēksūdze un iespējami bieža piedalīšanās Euharistijā. Euharistija ir pats Kristus, kurš padara klātesošu Savu pestīšanas darbu, un tāpēc ir Baznīcas dzīves virsotne un sirds. Jaunava Marija lūdza izturību ikdienas lūgšanā. Īpašā veidā Viņa lūdza par Rožukroņa lūgšanu: „Atceries dēls, - Viņa teica

Bruno – Rožukronis nav lūgšana, kas veltīta tikai man, bet Svētajai Trīsvienībai, kurā es esmu klātesošs. Iegaumē: Rožukronis māca pazemību, paklausību, mīlestību un sargā no nelaimes gadījumiem pasaulē, morālajiem ieļauojumiem, no kārdinājumiem pret ticību, no draudiem pret mieru ģimenēs un aizsargā visu cilvēci. Mans dēls, Rožukronis ir mazais Evaņģēlijs, bastions, kas aizsargā no ļauno spēku uzbrukumiem. Lūdzies un

būsi stiprs. Es būšu ar tevi. Tas ir Mātes apsoliņums.”

Citā reizē Jaunava Marija aicināja: „Lūdzieties un gandarīet. Patiesa gandarīšana ir savstarpēja mīlestība un piedošana, tāpat dzīve pēc tuvākmīlestības baušļa. Savstarpējā mīlestība un piedošana ikdienā ir daudz vairāk vērtā nekā vislielākie gavēņi un citas atteikšanās.”

*Raksts ņemts no polu žurnāla
Mihajcie sie, 2007, nr.1
tulkoja m. Marika*

Draudzes aktivitātes

Šā gada 14. janvārī noslēdzās otrais Sv. Alberta draudzē organizētais jauniešu **Alfas kurss**, kurā piedalījās ap divdesmit jauniešu. Garīgo vadību uzņēmās draudzes prāvests t. Krišjānis Dambergs. Kurša organizēšanā piedalījās arī Rīgas garīgā semināra otrā kursa studenti Pēteris Skudra un Aivars Līcis, kā arī draudzes jaunieši.

Mērķis bija parādīt jauniešiem to, ka kristietība NAV garlaicīga un, pats galvenais - liecināt par Dieva klātbūtni mūsu dzīvēs. Desmit lekciju laikā, starp mūzikas klausīšanos, dziedāšanu un kolas dzeršanu, jauniešiem bija iespēja uzzināt atbildes uz sev interesējošiem jautājumiem, piemēram, par to, kāpēc mums ir vajadzīga baznī-

ca un par to, kā un kāpēc mums jālūdzas. Starp desmit nedēļu lekcijām bija nedēļas nogale Jūrmalā, kurā jaunieši varēja tuvāk viens otru iepazīt. Jaunieši atzina, ka pavadītais laiks nedēļas nogalē ir saliedējis visus dalībniekus. Nedēļas nogales tēma bija „Svētais Gars”, lekcijās tika stāstīts par to, kas ir Svētais Gars, un par to, kā Viņš mūsos darbojas. Jauniešiem slavēšanas laikā bija iespēja doties uz aizlūgšanām un tapt Svētā Gara papildītiem, ko arī izmantoja ikviens, bet pēc tam sekoja vakara pasākums ar jautrām spēlēm un sarunām.

Kursa noslēgumā „Jauniešu ALFA” dalībnieki tika uzaicināti ciemos uz Tukumu, kur jaunieši dienu pavadīja palīdzot mājas

saimniekiem savest malku no meža un paspēja izbaudīt ziemas priekus, bet vakarā gāja pirtī atveldzēties un atgūt spēkus!

Taču ar to jauniešu tikšanās reizes nebeidzās, tagad mēs tiekamies katru svētdienu plkst. 16.30 Sv. Alberta draudzes mājā, kur kopīgi pavadām laiku, skatāmies filmas un spēlējam spēles līdz plkst 18.00, kad dodamies uz Svēto Misi. Uz šīm tikšanās reizēm mēs vēlamies aicināt ikvienu draudzes jaunieši. Ja vēlies mums pievienoties, zvani Andai 26323929 vai raksti uz andadubra@yahoo.com.

Melānija

Liecības no Jauniešu Alfa kursa...

Mārtiņš: Es sāku ticēt vairāk Dievam, ieguvu vairāk draugu. Man ļoti patika slavēšana un Sv. Mises. Alfa kurši man ļoti patika un vēlos apmeklēt vēl!

Sandris: Es ieguvu vairāk ticības un jaunus draugus. Es sāku ticēt

Dievam un iemācījos dziedāt.

Ineta: Es ieguvu pieredzi un lielu vēlmi būt tuvāk Dievam, kas manā dzīvē ir ienesis daudz mīlestības un mieru. Iepazinos ar jauniešiem, kuri savā dzīvē arī meklē Jēzu Kristu. To, ko es vēlējos, to es arī dabūju. Es pavadīju labi laiku, nevis ar draugiem dzerstijos apkārt. Es dzirdēju dažādus viedokļus par ticību, Dievu un Baznīcu. Un es vēlos to visu arī turpināt savā dzīvē...

Laura: Es satiku jaunus, brīnišķīgus cilvēkus, vienmēr varēju garšīgi paēst, turklāt sapratu, ka Dievam tic ne tikai pieaugušie. Tas bija tik interesanti – neviens par mani nesmejās vai nenosodīja mani. Jutu milzīgu atšķirību starp skolu un Alfa kursiem. Turklāt varēju arī pasmieties un paraudāt kopīgi ar pārējiem. Ne mirkli nenožēloju, ka izvēlējos Tā Kunga ceļu.

Pēteris: Jauniešu Alfa man palīdzēja stiprināt ticību. Lai arī jau pirms tam biju praktizējošs katolis un tagad esmu seminārists, šie kurši ļoti stiprināja ticību un iedvesmoja to attīstīt un iet dziļāk. Uzrunāja tas, ka tu redzi kā jaunieši „atveras”, kā sāk iedziļināties ticībā; no pilnīgi nerunīgiem jauniešiem pamazām kļūst par atvērtiem, nekautrējās dot liecību par sevi, savu dzīvi, sāk dalīties. Manuprāt tas ir ļoti brīnišķīgi redzēt Svētā

Gara darbību jauniešos un, ka tu vari līdzdarboties Baznīcas misijā, sludināt... Šie kursi mani iedvesmoja turpināt uzsākto dzīves ceļu un vēl vairāk padziļināt savu ticību.

Andris: Ieguvu zināšanas par Dievu, jaunus draugus un „labi pa-

ēdu!”. Kā arī redzēju fragmentus no filmām, kas rosināja noskatīties visu.

Anna-Paula: Jauniešu Alfa man deva jaunus draugus, jaunu, svētīgu katras nedēļas ceturtdienu. Ļoti patika nedēļas nogale un aizlūgšanas.

Sludinājumi

Jauniešu Alfa

ATNĀC TREŠDIEN!

Kad tas būs? 2010. gada

24.februārī plkst. 19:00 Romas katoļu baznīcas sv. Alberta draudzē, Liepājas ielā 38 (apakšā zem

baznīcas „katakombās”)

Vakara tēma "Kristietība - garlaicīga, nepatiesa vai bezjēdzīga?"

zvani Andai 26323929, vai raksti uz andadubra@yahoo.com

Rīgas sv. Alberta draudzes Alfa kursa organizatori

Liturgiskais kalendārs

17.februāris - Pelnu Trešdiena. Iesākas Gavēņa liturgiskais laika posms. Šajā dienā ir jāatturas no gaļas ēdieniem (no 14 gadu vecuma visu mūžu), kā arī jāgavē - līdz sātam drīkst ēst tikai vienu reizi dienā (no 21 gada vecuma līdz 60. dzīves gadam).

22.februāris, pirmdiena – Sv. Apustuļa Pētera katedras svētki. Svētās Mises: 8⁰⁰ un 18⁰⁰

5., 6. un 7. marts - Lielā Gavēņa laika rekolekcijas:

5. un 6. martā – Sv. Mises plkst. 8.00; 11.00 (rekolekciju uzruna)

un 18.00 (rekolekciju uzruna),
7. martā 8.00 ((poļu val.) rekolekciju uzruna), 9.00 (rekolekciju uzruna), 11.00 (rekolekciju uzruna) un 18.00 Vada kamelītu tēvs no Baltkrievijas Jurijs Nahodka

19.marts, piektdiena – Sv. Jāzepa, Vissvētākās Jaunavas Marijas Līgavaņa, lielie svētki, šie ir obligāti svinamie Baznīcas svētki. Šajā dienā nav gavēnis – drīkst ēst gaļas ēdienus. Svētās Mises: 8.00; 11.00 un 18.00

25.marts – ceturtdiena - Kunga

Pasludināšanas lieli svētki.
Svētās Mises: 8.00; 11.00 un 18.00 (šajā sv. Misē ir Nedzimušo bērnu garīgās adoptijas solījumu salikšana.)

28.marts, svētdiena – Palmu jeb Kunga Ciešanu svētdiena.

Svētās Mises: 8.00 (poļu val.), 9.00, 11.00 un 18.00.

Lielā Gavēņa laikā:

***Rūgtās asaras* - pirmdienās (poļu val.), otrdienās un trešdienās 17.30**

***Krusta ceļš* - ceturtdienās (poļu val.) un piektdienās 17.00**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

marta pirmajā svētdienā:

Pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 11.00 un pēc sv. Mises līdz 18.00

marta pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00,

Otrdienās: 30 min. pēc Sv. Mises 18.00

Piektdienās: 30 min. pēc Sv. Mises 18.00

Baznīca atvērta:

No pirmdienas līdz sestdienai:

7.00 – 9.00 un 16.30 – 18.30

Svētdienās: 6.30 – 12.30 un 16.30 – 19.00

Obligāti svinamo Baznīcas svētku

dienās: 7.00 – 12.30 un 16.30 – 19.00

Draudzes kontakttinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,

ātr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst.

9.00 līdz 12.00 un no 14.00 līdz 17.00

piektdienās no plkst. 13.00 līdz 17.00

Svētdienās un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests: Krišjānis Dambergs OFMCap,

e-pasts: br.krisjanis@gmail.com

ātr.: 2 677 56 79;

t.Aldis Ziemeļis OFMCap,

ātr.: 2 682 17 74

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8.00 latviešu valodā

18.00 latviešu valodā

Svētdienās:

8.00 poļu valodā

9.00 latviešu valodā

11.00 (Summa) latviešu valodā

18.00 latviešu valodā (ar ģimenēm un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8.00 latviešu valodā

11.00 (Summa) latviešu valodā

18.00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotņuka

Maketētāja: Jevgeņija Gaiķena

Teksta korektors: Ruta!

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA KURSUS
PIE AUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM*